

побързахъ да зема прошка отъ пршателити си, които бѣха дошли да ме испратетъ. Останахъ самъ съ другаръ тѣ си, който штъше да ме придружи въ пътоване то ми.

Самоплавътъ захвана да тѣтне; изъ куминътъ димъ тѣ на вълни се издигаше въ облацити; корабници ти се рашаваха нагорѣ надолу; всичко показоваше, че самоплавъ тѣ скоро ште трѣгне. Слънце то малко по малко отиваше на заходъ. Азъ откакъ понастанихъ пѣртошина та си, обърнахъ очи камъ Цариградъ; погледнахъ и прѣдъ мене се прѣдстави въ най-блескаво то си величие градъ тѣ, който је единъ цѣлъ свѣтъ и който въ свое то голѣмо пространство заключава не само прѣдмѣстна отъ двѣ тѣ страни на Златний рогъ, нѣ и Скутарийско то крайбрѣжие, съ своити безбройни къштя, нѣ и вѣчно зелени ти брѣгове на Босфоръ тѣ, отъ Леандрова та кула до влизане то въ Чърно море и нѣколко отдалечені кнежески острови.

Очарователенъ, вѣрвай друже, очарователенъ бѣше изгледъ тѣ, който ми се прѣдстави прѣдъ очити. И ако ти се случи нѣкога да се намѣришь на тоа съштий пътъ, запомни добрѣ минута та, въ която ште се видишь между мъничко издадени носъ *Сарай-бурну* и крайбрѣжие то на Пера. Неволенъ викъ на удивление и въсторгъ је готовъ да се истрѣгне отъ грѣди ти ти прѣдъ една такъва картина, която, чини ти се, въ вълшебство се явява прѣдъ тебе широка, гълъбова ремички вода се растила на неизгледано то пространство между двѣ малки стрѣмнини, прострѣни надалечъ като амфитнатрѣ. Всяка та таа поврѣхнина отъ вода је покрита съ гора отъ корабни борове, съ малки варки и съ каици, които се промѣкноваха по всичкити посоки на заливъ тѣ. Кипарисни лѣсове, весели и пълни съ раскошь и съ благовоние долини, плодовити градини, безбройно множество палати, гора отъ минарета, къошкове и малки решетчасты сгради са прѣдъ тебе отъ всякъдѣ. Така, и хубавина та и очарование то не је толкова въ искусствени ти произведениина, колкото въ тина чудни чѣрти, които је развила рѣката на природата. Между седмъ хълмове разлѣли са се вѣчно свѣтливити води, като се любезно миловатъ между зелени ти брѣгове на двѣ тѣ издадени една суша ерешта друга. О, тоа великъ художникъ природа та је показала тукъ всичка та чудна страна на свое то творчество, и на бѣдний човѣшки језикъ је не само мѣчно, нѣ и невъзможно да изобрази тоа